

ΟΤΑΝ αναλογισθῆ κανείς ὅτι στὸ τέλος τοῦ 1946 ὑπεγράφη τὸ ἰδρυτικὸ τῆς «Ἐπιστημονικῆς Φυσιολατρικῆς Ἐνώσεως» ἀπὸ μιὰ ομάδα πνευματικῶν ἀνθρώπων ποὺ πιστεύανε στὴ γενικώτερη ἔκφρασι τῆς φυσιολατρίας καὶ ὅτι μόλις τὸν Μάρτιο τοῦ 1949 ἀνεδείχθη τὸ πρῶτο τακτικὸ Διοικητικὸ Συμβούλιό της, ἐκπλήσσεται κανείς, ἀληθινά, γιὰ τὴν πλατεῖα δράσι ποὺ ἀνέπτυξε καὶ ἐπραγματοποίησε ἀπὸ τότε τὸ νέο αὐτὸ Σωματεῖο.

Τὸ Καταστατικὸ, ἂν καὶ βραχύλογο, δίνει καθαρὰ τὶς κύριες ἐπιδιώξεις καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐνώσεως. Ἀλλὰ περισσότερο ἀπὸ κάθε καταστατικὸ γράμμα ἢ πνοὴ καὶ τὸ διάγραμμα τῆς δράσεως ποὺ ἐχαράχθη μέχρι σήμερα δίνει τὴν ἔκφρασι τοῦ τόνου καὶ «τῆς πνευματικῆς συμβολῆς της στὸ ἀνακαινιστικὸ κίνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκδρομισμού», ὅπως ὀρθὰ διαπιστώνει ὁ φίλος κ. Γεώργιος Σταμπολῆς στὸ προηγούμενο Δελτίο της. Καὶ μπορούμε ἀντικειμενικὰ νὰ διαπιστώσουμε ἀκόμα ὅτι ἀπὸ τὸ πρῶτο συμβούλιό της ἡ Ε.Φ.Ε. ἔπρεπε σὲ σιγουρα χέρια καὶ πὼς ἡ μελλοντικὴ σταδιοδρομία της θὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ ὠραῖες καὶ χρήσιμες πραγματώσεις. Ἐπίσης κάπου ἄλλοῦ ἐσημείωσα ὅτι ἡ Ε.Φ.Ε. συνειληφῶσε ἐπιτυχημένα τὴν καλλιέργεια τοῦ ἐκδρομισμού καὶ τῆς φυσιολατρίας μὲ τὴν παράλληλη καλλιέργεια πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐπιδιώξεων. Καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ ἐπεξηγηματικὲς ὁμιλίαι σὲ ἀρχαιολογικοὺς τόπους, ἡ ἀνάπτυξις πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν θεμάτων σὲ ὑπαίθριους χώρους, ὅπως καὶ ἡ ἀναφαινομένη ἐπιδίωξις πρὸς ἀποθησαύρισιν ἱστορικοῦ, λαογραφικοῦ καὶ φωτογραφικοῦ ὑλικοῦ τῆς πατρίδος μας, δίνουν ὅλη τὴν ἔννοια, τὴν ἔκφρασι καὶ τὸν τόνο τῆς συμβολῆς τῆς «Ἐπιστημονικῆς Φυσιολατρικῆς Ἐνώσεως» σὲ μιὰν «ἀποστολική» καθαρὰ προσπάθεια μὲ πνευματικὸ περιεχόμενο γιὰ τὸ ἀναγεννητικὸ μεταπολεμικὸ ξεκίνημα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκδρομισμού.

Ἀπὸ τὶς ἐκδρομὲς τῆς Ε.Φ.Ε. ξεχωρίζω: Ραμνοῦντα. Σούνιο, Διόνυσος, Ἀμφιάρειο, Φρούριο Φυλῆς, Μυκῆναι καὶ ἀπὸ τὶς ὁμι-

λιες της : «Ἡ μουσική στὰ ἑλληνικά φυσιολατρικά πλαίσια», «Τὸ πνεῦμα τοῦ ἐκδρομισμού», «Ἀρχαῖο δράμα», «Ἡ ἀρχαιολογία ὡς ζωντανὴ τέχνη», «Ἀσπασία καὶ Φρύνη», οἱ συναυλίες της στὸν Κοκκιναρᾶ καὶ στὸ Σούνιο καὶ οἱ ἀπογευματινὲς ἐπισκέψεις μὲ ἐπεξηγήσεις στὴ μονὴ Δαφνίου, στὴν Ἐλευσίνα, στὴν Ἀκρόπολι, στὸ Θέατρο Διονύσου κ. ἄ., συνολικὰ 17 ὀμιλίες καὶ ἐπεξηγήσεις μέσα σὲ δέκα μῆνες.

Κοντὰ στὶς ἄλλες πρωτοβουλίες της ἡ Ε.Φ.Ε. ἀπεφάσισε καὶ τὴν ἴδρυσιν Ἀρχείου. Κύρια ἀποστολὴ τοῦ ἀρχείου θὰ εἶναι ἡ ἀποθησαύρισις ἀρχαιολογικοῦ, ἱστορικοῦ καὶ λαογραφικοῦ ὑλικοῦ τῆς χώρας μας, μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴ, κατὰ ἕναν τρόπο προσφορὰ καὶ συνεργασία κάθε ταχτικοῦ μέλους της. Παράλληλα ὅμως μ' αὐτὰ δὲν βλάπτει νομίζω ἐὰν στείλουν οἱ ὀμιληταὶ καὶ τὰ μέλη στὸ Ἀρχεῖον : 1) ἀντίγραφα τῶν διαλέξεων καὶ ὀμιλιῶν τους, 2) περιγραφικὰ σημειώματα διαδρομῶν καὶ ἐκδρομῶν μὲ πλούσια στοιχεῖα τοπογραφικά, γεωγραφικά, ὑψομετρικά, πηγῶν, ὀνομασιῶν, θέσεων κλπ. καὶ ἂν εἶναι δυνατόν μὲ σχέδια τῶν διαδρομῶν, 3) σημειώματα γιὰ τ' ἀξιοθέατα σὲ κάθε πόλι, χωριὸ ἢ νησί, 4) σύντομα ἐπεξηγηματικὰ κείμενα γιὰ κάθε ἀρχαιολογικὸ μνημεῖο μὲ σχετικὲς φωτογραφίες καὶ 5) πληροφορικὰ σημειώματα γιὰ τὰ διάφορα συγκοινωνιακὰ μέσα : αὐτοκίνητα, ἀτμόπλοια, σιδηροδρόμους κλπ. τιμὲς εἰσιτηρίων, ξενοδοχείων, ἐστιατορίων, ὥρες ἀναχωρήσεως κλπ. γιὰ κάθε ἐπαρχιακὸ τόπο.

Ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Ε.Φ.Ε. κ. Γεώργ. Σταμπολῆς διεπίστωσε, στὸ προηγούμενο δελτίο τοῦ «Ἐκδρομικοῦ Συνεδήμου», ὅτι τὸ ἰδανικὸ τῆς ἑλληνικῆς φυσιολατρίας δὲν πρέπει νὰ εἶναι μονάχα μιὰ «πρακτικὴ γιὰ τὴν ἔξοδο στὸ ὑπαιθρο, ἀλλὰ μιὰ βαθιὰ πίστις στὴν ἀγνὴ φιλοσοφημένη ζωὴ καὶ μιὰ ἀνατένισις στὴν ἑλληνικὴ ὠμορφιά καὶ πατρίδα».

Αὐτὸ εἶναι τὸ πιστεύω τῆς Ε.Φ.Ε. καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν ἡ Ἐνωσις θὰ δράσῃ ὠφέλιμα καὶ ἀποτελεσματικὰ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ